

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418011621
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418011621.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému O. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 20. marca 2019, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30.01.2019, sp.zn. 4T/110/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal obžalovaného O. C. rozsudkom zo dňa 30.01.2019 sp.zn. 4T/110/2018 vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presnejšie nezisteného dňa roku 2008, v mieste trvalého bydliska, sa správal vulgárne a agresívne voči svojej manželke O. C., nar. XX. XX. XXXX, trvalo bytom R. nad C., A. W. XXX/XX tým spôsobom, že jej opakovane vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že ju vyhodí z okna, keď ich bude umývať, asi osem krát ju vymkol tak, že nechal zvnútra kľúč a ona sa nemohla dostať do bytu, vždy keď sa vrátil domov z krčmy, otvoril izbu, v ktorej spala, začal jej nadávať, po Čom mala problémy so zaspáním, dvakrát vyhodil z balkóna na ulicu jedlo, ktoré uvarila, vyhrážal sa jej, že do nej vypáli dvanásť rán a trinásť si nechá pre seba, pravidelne vykonával v byte veľkú aj malú potrebu na podlahu, vyhrážal sa jej, že ak cekne, tak ju podpáli, dňa 16.09.2018, vo večerných hodinách, vošiel do izby za O. C., kde jej uviedol, že ak mu do 10 minút nevyloží hriankovač, tak uvidí, čo spraví, a keď mu nevyhovela, tak sa vrátil do izby, v rukách držal mikro vlnnú rúru, ktorú vzal z kuchynskej linky z kuchyne a hodil ju na podlahu v izbe, ďalej uviedol, že ak mu nevyloží hriankovač na stôl, tak uvidí čo spraví, na čo sa O. C. zľakla a zavolala políciu, nakoľko mala zo správania obv. O. C. obavu o svoj život a zdravie.

Za to obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 36 písm. 1/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 39 ods. 4 Trestného zákona per analógiám trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie, a to protialkoholické liečenie vo forme ústavnej.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 30.01.2019, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 06.02.2019, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa v rovnaký deň. V odvolaní zvýraznil najmä to, že toto smeruje do výroku o treste napadnutého rozsudku, pričom naďalej zotrval na návrhu obsiahnutom v záverečnej reči a za primeraný trest považoval trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu

s minimálnym stupňom stráženia. Uložený trest okresným súdom považoval prokurátor za mierny, v tej súvislosti zvýraznil najmä to, že obžalovaný v prípravnom konaní spáchanie stíhaného skutku popieral, neboli preto splnené ani podmienky na konanie o dohode o vine a treste. Aj keď u poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, tento nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu. Obžalovaný C. stíhaný zločin páchal dlhší čas, v roku 2017 bol postihnutý pokutou a spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám v intenciách jeho odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejme akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaného skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy, súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému, tento súd prvého stupňa zdôvodnil najmä tým, že v prípade obžalovaného aplikoval ust. § 39 ods. 4 Tr. zákona s použitím prípustnej analógie v prospech páchatel'a (s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016) a uložil mu trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona nepochybne predstavuje spoločensky nebezpečnú (závažnú) trestnú činnosť. V prejednávanej veci sa konanie obžalovaného prejavovalo výlučne psychickým týraním poškodenej, bez brachiálneho (fyzického) násillia. U poškodenej zároveň nedošlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného ku vzniku posttraumatickej stresovej poruchy resp. symptómov, ktoré by mohli byť posúdené ako „syndróm týranej osoby“, čo síce nie je obligatórnym znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu, ale ide o skutočnosť významnú z hľadiska posúdenia jeho následku. Ako vyplýva z uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Okresný súd zvýraznil, že obžalovaný sám pri preštudovaní spisu vyjadril záujem konať o dohode o vine a treste, ktorý však nebol akceptovaný. Základná trestná sadzba uvedená v § 208 ods. 3 Tr. zákona predstavuje výmeru 7 rokov (t.j. 84 mesiacov) až 15 rokov. O jednu tretinu znížená dolná hranica trestnej sadzby potom predstavuje 56 mesiacov. Po vyhodnotení osoby páchatel'a ako aj okolností prípadu, najmä spôsobu, spáchania činu a následku potom okresný súd dospel k záveru, že na jeho prevýchovu bude postačovať mimoriadne znížený trest odňatia slobody. Ako vyplynulo z výsledkov znaleckých vyšetrení obžalovaného, podstatnou príčinou jeho protiprávneho konania bola rozvinutá chorobná závislosť na alkohole. Súd preto v súlade s odporúčaním znalkyne z odvetvia psychiatrie (znalecký posudok č. 179/2018, vypracovaný O.. M. N.) a s poukazom na ust. § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil popri treste aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá kým to bude vyžadovať jeho účel. Trest odňatia slobody v spojitosti s ochranným opatrením podľa názoru okresného súdu dostatočne naplní tak prevýchovný ako i represívny účel trestu. Uložený trest považoval za zodpovedajúci aj hľadisku preventívneho pôsobenia, či už vo vzťahu k osobe poškodenej, ako i z pohľadu generálnej prevencie t.j. zabezpečenia ochrany spoločnosti pred páchatel'om.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s touto argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil, bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať a aj podľa názoru krajského súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a ôsmich mesiacov je primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol súd pri úvahách o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Žiada sa navyiac zvýrazniť

to, že obžalovaný bol síce v minulosti jedenkrát riešený súdom, avšak v roku 1985 a hľadá sa naň, akoby odsúdený nebol. Správne na strane obžalovaného pritom okresný súd zistil aj jednu poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že spáchanie stíhaného konania doznal a toto úprimne oľutoval, a preto v tejto súvislosti mu ukladal trest aj za použitia § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. Pokiaľ obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v tejto súvislosti rešpektoval obsah ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na skôr uvedené, keď prvostupňový súd nepochybil ani v tom smere, pokiaľ obžalovanému uložil konkrétne ochranné opatrenie, rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.